

Της **ΙΣΜΙΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ**
isminichar@yahoo.gr

Νέα στρατηγική για την παγκόσμια διάδοση της ελληνικής γλώσσας προωθεί το υπουργείο Παιδείας. Η εθνική πολιτική για την ελληνομάθεια προβλέπει αναβαθμισμένο ρόλο του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας και ενίσχυση της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στο εξωτερικό. Στη νέα περίοδο που αρχίζει για την προστασία, τη διδασκαλία και τη διαμόρφωση της ελληνικής γλώσσας διεθνώς, ο ακαδημαϊκός, γενικός γραμματέας της Ακαδημίας Αθηνών και νέος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας, Αντώνης Ρεγκάκος, εξηγεί στα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» ποια είναι η εθνική στρατηγική που θα εφαρμοστεί.

«Η ελληνική γλώσσα συνοδεύει την ιστορική πορεία του ελληνικού κόσμου επί περισσότερες από τρεις χιλιετίες», διευκρινίζει ο κ. Ρεγκάκος και τονίζει ότι «η συνέχεια της γραπτής της παράδοσης, ο πλούτος της γραμματικής της και η συμβολή της στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής σκέψης προσδίδουν ιδιαίτερο βάρος στην ευθύνη για τη διατήρηση, την καλλιέργεια και τη διάδοσή της. Η ευθύνη αυτή ανήκει πρωτίστως στην ελληνική Πολιτεία, αλλά συγκροτώντας αφορά κάθε θεσμό που υπηρετεί την Παιδεία, την επιστήμη και τον πολιτισμό».

Ο ίδιος επισημαίνει ότι «η πρωτοβουλία για τη διαμόρφωση μιας Εθνικής Στρατηγικής για την Ελληνική Γλώσσα, με τη στήριξη του πρωθυπουργού και της υπουργού Παιδείας, αποτελεί μια σημαντική ευκαιρία για έναν ενιαίο και μακρόπνοο σχεδιασμό. Η ελληνόγλωσσα εκπαίδευση, η ελληνομάθεια, η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, η αξιοποίηση των ψηφιακών τεχνολογιών και η προβολή της ελληνικής στο εξωτερικό συνιστούν πεδία που συνδέονται στενά μεταξύ τους και απαιτούν κοινό προσανατολισμό».

Αναφερόμενος στον απόδημο Ελληνισμό, ο κ. Ρεγκάκος λέει ότι «οι συνθήκες έχουν μεταβληθεί αισθητά. Οι ανάγκες του απόδημου Ελληνισμού δεν είναι πλέον ενιαίες, ενώ αυξάνεται διαρκώς ο αριθμός εκείνων που επιλέγουν να διδάσκουν ελληνικά χωρίς να έχουν ελληνική καταγωγή. Πανεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα, σχολεία και πολιτιστικοί οργανισμοί σε πολλές χώρες ενισχύουν τις ελληνικές σπουδές, αναγνωρίζοντας την αξία της ελληνικής ως γλώσσας με μοναδικό ιστορικό βάθος και διαρκή πνευματική παρουσία».

Συμφωνά με τον νέο πρόεδρο του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας, «η αντιμετώπιση αυτών των προκλήσεων προϋποθέτει σταθερή επιστημονική τεκμηρίωση και διαρκή συνεργασία μεταξύ των αρμοδίων φορέων. Η γλωσσική πολιτική δεν εξαντλείται σε επιμέρους δράσεις, ούτε μπορεί να στηρίζεται σε αποσπασματικές πρωτοβουλίες. Χρειάζεται συνέχεια, αξιολόγηση και σαφείς προτεραιότητες, ώστε κάθε νέα παρέμβαση να εντάσσεται σε ένα συνεκτικό εθνικό σχέδιο».

Εξάλλου, το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, ανταποκρινόμενο στη θεσμική του αποστολή, έχει επεξεργαστεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο θεσεων για την ελληνομάθεια, το οποίο έχει τεθεί υπόψη της Πολιτείας ως βάση περαιτέρω επεξεργασίας και διαλόγου. Το πλαίσιο αυτό στηρίζεται στην εμπειρία που αποκτήθηκε κατά τη λειτουργία του Κέντρου, στην επιστημονική έρευνα και στη συνεργασία με πανεπιστήμια, εκπαιδευτικούς και φορείς της ελληνόγλωσσας εκπαίδευσης στην Ελλάδα και στο εξωτερικό».

ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΜΑΘΕΙΑ

**ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΚΟΥΣ ΑΞΟΝΕΣ
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΑΝΑΛΥΣΤΑ
«ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» Ο ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ
ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΕΓΚΑΚΟΣ**

Η γλωσσική πολιτική δεν εξαντλείται σε επιμέρους δράσεις, ούτε μπορεί να στηρίζεται σε αποσπασματικές πρωτοβουλίες. Χρειάζεται συνέχεια, αξιολόγηση και σαφείς προτεραιότητες

ΑΝΤΩΝΗΣ ΡΕΓΚΑΚΟΣ, ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΣ,
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ. ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

«ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ»

Σε σχετική ερώτησή μας ο κ. Ρεγκάκος απαντά ότι «κεντρική επιδίωξη αποτελεί η ανάπτυξη ενός ενιαίου οικοσυστήματος για την ελληνική γλώσσα. Οι πανεπιστημιακές έδρες ελληνικών σπουδών, τα σχολεία της Ομογένειας, τα εξεταστικά κέντρα, οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές και οι κοινότυποι του Ελληνισμού υπηρετούν τον ίδιο σκοπό. Η συνεργασία τους, η ανταλλαγή εμπειρίας και η κοινή επιστημονική υποστήριξη μπορούν να ενισχύσουν ουσιαστικά το έργο όλων». Επίσης τονίζει ότι «ιδιαίτερη θέση σε αυτή την προσπάθεια κατέχει η πιστοποίηση ελληνομάθειας, η οποία αποτελεί τον επίσημο κρατικό θεσμό πιστοποίησης της γνώσης της ελληνικής γλώσσας (στις τελευταίες εξετάσεις πιστοποίησης του Μαΐου 2026 που διενήργησε το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας σε εξεταστικά κέντρα σε όλο τον κόσμο έλαβαν μέρος 14.500 υποψήφιοι, ο δε αριθμός αυτός αναμένεται να αυξηθεί κατακόρυφα τα επόμενα χρόνια). Η αξιοπιστία της οικοδομήθηκε μέσα από μακρόχρονη επιστημονική εργασία, διαφανείς διαδικασίες και διεθνώς αποδεκτές προδιαγραφές. Η διαρκής αναβάθμισή της αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των υποψηφίων, των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και των εξεταστικών κέντρων σε ολόκληρο τον κόσμο. Παράλληλα, οι ψηφιακές τεχνολογίες προσφέρουν νέες δυνατότητες για τη διδασκαλία και τη διάδοση της ελληνικής», ως «πολύτιμο μέσο υποστήριξης».

ΨΗΦΙΑΚΗ ΠΥΛΗ

Εξίσου σημαντική είναι η δημιουργία μιας ενιαίας ψηφιακής πύλης για την ελληνομάθεια (στο πρότυπο της ήδη εν λειτουργία εδώ και πολλά χρόνια Πύλης για την Ελληνική Γλώσσα του ΚΕΓ, με άνω του 1 εκατ. επισκεπτών μηνιαίως), στην οποία θα συγκεντρώνονται εκπαιδευτικό υλικό, γλωσσικοί πόροι, προγράμματα επιμόρφωσης, πληροφορίες για την πιστοποίηση ελληνομάθειας και κάθε διαθέσιμο εργαλείο που διευκολύνει εκπαιδευτικούς, μαθητές και ερευνητές. «Η επιτυχία μιας εθνικής στρατηγικής», κατά τον κ. Ρεγκάκο, «θα εξαρτηθεί από τη συνέπεια με την οποία θα εφαρμοστεί και από τη διαρκή συνεργασία όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Οι μεγάλες επιλογές στον χώρο της Παιδείας αποδίδουν όταν στηρίζονται στη γνώση, στη θεσμική συνέχεια και στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων τους. Η ελληνική γλώσσα αξίζει έναν σχεδιασμό που να ανταποκρίνεται στη σημασία της και στις απαιτήσεις της εποχής».

Το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας, σημειώνει ο ακαδημαϊκός, «είναι έτοιμο να συμβάλει ουσιαστικά στην υλοποίηση αυτής της εθνικής προσπάθειας», με την εμπειρία, το δυναμικό και τις υποδομές που διαθέτει. Η ελληνική γλώσσα, εξηγεί, «υπήρξε διαχρονικά φορέας παιδείας, επιστήμης και πολιτισμού. Παραμένει ζωντανή, δημιουργική και ανοικτή στον κόσμο. Η διαφύλαξη και η ενίσχυσή της δεν αποτελούν μόνο χρέος απέναντι στο παρελθόν. Συνιστούν επιλογή που αφορά το μέλλον της χώρας και τη θέση της στον διεθνή πνευματικό χώρο».